

РЕШЕНИЕ

№ 6037

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Мая Милановао и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8430** по описа за **2023** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „АЙ ТИ ПИ- БЪЛГАРИЯ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление- [населено място], [улица], представлявано от З. А. – управител, чрез адв. И. Д. - [населено място], р- н „С.“, ул. Х. Д.“ № 15, вх. „А“, ет.1, срещу Решение № 2489/28.05.2023г., постановено по административно наказателно дело № 3644/2023г. по описа на СРС, 131 състав, потвърждаващо Наказателно постановление № 16-2200297 от 14.02.2023г., на изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда” на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ на „АЙ ТИ ПИ- БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1500/хиляда и петстотин/лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 264 от КТ.

Недоволен от решението касаторът го определя като неправилно, излагайки същите възражения, които са били противопоставени и с жалбата до районния съд. Формулираното с жалбата твърдение е за наличие на касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 /„когато е нарушен законът“/. Излагат се доводи за приложимост на чл.28 от ЗАНН. Искането е, да бъде отменено решението и потвърденото с него наказателно постановление. Алтернативно касаторът моли съда за приложение на чл.

415в ал. 1 от КТ.

В съдебното заседание е представяван от адвокат Д., който поддържа жалбата и заявените с нея искания. Не ангажира нови писмени доказателства. Претендира разности за първата инстанция.

Ответникът по касация - изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда”, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата като целен резултат – отмяна на обжалваното решение на СРС е основателна, но по следните съображения:

СРС приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в предвидените от закона срокове и с всички реквизити, предвидени в ЗАНН. Приел е също така, че извършването на нарушението от страна на санкционираното лице е безспорно доказано, тъй като приетата от АНО за установена фактическа обстановка се подкрепя от приобщените по делото писмени и гласни доказателства.

Решението на СРС е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила:

Съгласно чл. 416, ал.1 от КТ, актовете за установяване на нарушения се съставят от длъжностните лица към службите за контрол, към които съгласно чл. 399, ал. 1 от КТ се числи и ИА “ГИТ”, съответно нейните подразделения и служители. По силата на чл.7,ал.1 от Устройствен правилник на изпълнителна агенция "главна инспекция по труда / обн. ДВ. бр.81 от 11 Октомври 2022г/ ,Агенцията е организирана в обща и специализирана администрация, структурирана в Централно управление и 28 териториални дирекции "Инспекция по труда", съгласно чл. 16,ал.1 от на Дирекциите от специализираната администрация упражняват цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности и специализиран контрол по спазването на Закона за здравословни и безопасни условия на труд, на Закона за насърчаване на заетостта, на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, на законодателството, свързано с изпълнението на държавната служба и с правата и задълженията на страните по служебното правоотношение, и на други нормативни актове, когато това е възложено на агенцията със закон. Специализираната администрация е организирана във: Главна дирекция "Инспектиране на труда" с 28 териториални поделения - дирекции "Инспекция по труда", разположени в административните центрове на областите. От своя страна по аргумент от чл.20,ал.1 от УП Дирекциите "Инспекция по труда" са териториални поделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда", които осъществяват дейността си, като упражняват цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности. Дирекциите "Инспекция по труда" се ръководят от директори, които осъществяват правомощия на административнонаказващ орган съобразно компетентността на актосъставителите. Съгласно чл. 21,ал.1 от УП при и по повод изпълнение на служебните си задължения

инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в Кодекса на труда, Закона за здравословни и безопасни условия на труд, Закона за насърчаване на заетостта, Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, Закона за държавния служител и в други нормативни актове, с които се възлага контрол на агенцията. Правомощия на инспектор имат всички служители, назначени на длъжностите инспектор и юрисконсулт, както и ръководителите на административни звена в специализираната администрация. Инспекторите и юрисконсултите, както и ръководителите на административни звена в специализираната администрация в Централното управление имат правомощия на инспектор по труда за цялата територия на Република България. В съответствие с алинея 4 на чл.21 от УП служителите в териториалните дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. В алинея 5 на чл.21 изрично е посочено, че териториална компетентност на контролните органи се определя и изменя от изпълнителния директор с изрична заповед.

СРС изобщо не е събрал доказателства и не е съобразил, че е налице нов Устройствен правилник на ИАГИТ, който от една страна предоставя компетентност на контролните органи в териториалния обхват на съответната дирекция, а съгласно чл.21,ал.5 от УП на ИАГИТ териториалната компетентност на контролните органи се определя и изменя от Изпълнителния директор с изрична заповед. Съгласно текста на АУАН и НП изрично е записано, че нарушението е извършено в гр. С., [улица]. АУАН № 16-2200297/ 16.12. 2022г. е съставен от главен инспектор в ДИТ – П. и при действието на новия устройствен правилник. В тази връзка СРС е следвало да събере доказателства за компетентност на актосъставителя в контекста на цитираната алинея 5 на чл.21 от УП, а вместо това с декларативни, бланкетни съображения е приел наличието на такава. НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вмения в задължение на съда да вземе всички мерки с оглед изясняване на спора от фактическа страна. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, като за целта съдът събира доказателствата и по свой почин. В това отношение СРС е допуснал процесуална пасивност, което е в нарушение на визираните му задължения. Изложеното обуславя отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което съдът следва да събере доказателства за това териториалната компетентност на контролните органи и на конкретния актосъставител определена ли е по силата на чл.21,ал.5 от УП на ИАГИТ с изрична заповед на Изпълнителен директор при действието на новия Устройствен правилник на ИАГИТ, актосъставителят притежавал ли е компетентност да бъде контролен орган, да обсъди всички доводи и възражения на страните и едва тогава да постановява съдебен акт. В този смисъл, касационната жалба е основателна, но по съображения, различни от сочените в нея. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.229,ал.3 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VIII- ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 2489/28.05.2023г., постановено по а.н.д №3644/2023г. по описа на СРС, 131 състав

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.